

Prvi dan: "Ako ustima ispovjediš"

189. Čitavo Isusovo poslanje može se izraziti jednom riječi: naviještati Radosnu vijest (evanđelje) (Lk 4,43). Evangelizacija je stoga temeljna karizma Crkve kojoj su usmjerene sve ostale karizme. Sljedeći tekst pokazuje kako se ova karizma vršila u prvotnoj Crkvi (Pracrkvi):

"Blizu ti je Riječ u ustima tvojim i u srcu tvome – to jest Riječ vjere koju propovijedamo. Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati spasava. Ali kako da (Židovi i Grci) povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika? A kako propovijedati bez poslanja? Tako je pisano: Kako li su ljupke noge onih koji donose blagovijest dobra!... Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom" (Rim 10,8-10.14 sl.17).

1. Što stoji u tekstu?

190. Vjeru Bog budi po "riječi vjere" koju čovjek po naviještanju u sebe prima i koja prebiva u njegovu srcu. Vjera pak dolazi do svojeg punog ostvarenja tek ako se *otjelovi* po "ispovijedanju ustima". Dva sadržaja se spominju: zazivanje Isusa kao "Gospodina" (sastavni dio današnje misne "Slave") i vjera u Isusovo uskrsnuće (sastavni dio današnjeg misnog "Vjerovanja").

Osobno oslovljavanje s "ti" pokazuje da se ovdje misli na glasno izgovoreno vjerovanje *pojedince*: kod krštenja, na skupu zajednice. To je priznanje "kao od Boga pred Bogom" (2 Kor 2,17): pojedinac ga izgovara Bogu kao "riječ vjere". Za prisutne to je "naviještanje": Duh Božji daje da oni sudjeluju u vjeri onoga koji ga izgovara i osposobljava ih da tu svima zajedničku ispovijest dublje u sebi prihvate. Tako kršćani na sastanku zajednice vode jedni druge prema Kristu. U snazi Duha spoznaju tada također da su poslani naviještati svoju vjeru i nekršćanskoj okolini.

Gdje kršćani jedni pred drugima priznaju svoju vjeru, Crkva postaje prisutna.

2. Značenje za nas

191. Evangelizacija unutar Crkve i u svijetu započinje svjedočanstvom bez riječi, svjedočenjem "životom" (1 Pt 3,1). Ono se očituje u stavovima koje Duh proizvodi: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost (Gal 5,22 sl.); u životu po Božjim zapovijedima; u nutarnjem distanciranju od utjecaja koji ne vode k Bogu; u solidarnosti sa zapostavljenima i potčinjenima. Jedno takvo "svjedočanstvo bez riječi" je i

unutar Crkve početak evangelizacije. "No sve to bit će nedostatno, jer se i najbolje svjedočanstvo na kraju pokaže nemoćnim, ako ne bude razjašnjeno i opravdano, iznijeto u obliku razgovjetnoga, nedvosmislenog navještaja o Isusu Gospodinu. Dakle, Radosnu vijest koja je razglašena životnim svjedočanstvom ubrzo valja navijestiti i *rije*

ju života. Nema istinske evangelizacije ako se ne obznani ime, nauka, život, obećanja, Kraljevstvo, otajstva Sina Božjega Isusa iz Nazareta" (Pavao VI, EN 22). U gore navedenom mjestu Pavao kaže sasvim jasno: vjera se temelji na naviještanju, vjera dolazi od slušanja. Ako pak nitko ne naviješta riječ vjere, vjera će u našoj zajednici postepeno izumrijeti.

Kršćanin se ne smije odreći svjedočanstva riječi i povući se na neku općenitu vjeru.

192. Kako pokazuje navedeni tekst iz poslanice Rimljanima svjedočanstvom riječi mi ponajprije ispovijedamo sadržaje naše vjere, ovako nekako: "Čvrsto vjerujem da je Bog uskrisio Isusa Krista od mrtvih." Mi ne svjedočimo o svojim "pobožnim osjećajima", nego o činjenicama. Njima mogu pripadati i promjene u našem životu.

Mnogi "dobri" i "pobožni" kršćani malo su navikli na ovakvo svjedočanstvo riječi. Danas ima mnogo roditelja koji pokušavaju kršćanski živjeti, ali nikada ne govore sa svojom djecom osobno o vjeri. (Danas katkada djeca i mladež postaju misionari i misionarke svojih roditelja.) Ima požrtvovnih pomagačica i pomagača u karitativnim i đakonskim službama koji susreću mnoge ljude, ali im izgleda "prezahtjevnim" da bi svoju vjeru predali i od osobe k osobi. U mnogim grupama pripravnika na krizmu se ne moli budući da odrasli koji ih pripremaju nisu za to "uvježbani". Pa i kršćani koji sačinjavaju jezgru zajednice postaju nemirni i zbunjeni kada se od njih očekuje riječ vjere.

Stoga za evangelizaciju unutar Crkve ("nova evangelizacija") sakrament potvrde dobiva novo značenje: "Djelovanje ovog sakramenta je u tom da se u njemu daje Duh Sveti za jačanje, kao što je bio darovan apostolima na Duhove, da kršćanin odvažno *ispovjedi Kristovo ime*. Stoga se potvrđenik maže na čelu, gdje se očituje *stid* (glava "pocrveni"), da se *ne stidi ispovjediti Kristovo ime*" (DS 1319). Slično vrijedi i za konfirmaciju u evangeličkim Crkvama.

Poglavito kroz posljednja dva stoljeća u Europi se tabuiziralo osobno priznanje Krista: to ne spada u "prosvjetljenu" javnost, jer je religija "privatna stvar"!

"Suvremeni čovjek radije sluša svjedoke negoli učitelje, ili ako sluša učitelje, sluša ih zato što su svjedoci" (Pavao VI EN 41).

3. Što moram činiti?

193. Otvori u svojem molitveniku ili pjesmarici "Gloria" ili "Credo" (misnu "Slavu" ili "Vjerovanje") (GL 354, 356) i izgovaraj tekst glasno i veoma lagano, riječ po riječ. Dopusti

da ta "ispovijest ustima" uroni u tvoje srce. Zaustavi se ako u sebi zapaziš otpor i unesi odgovarajuće bilješke u svoj duhovni dnevnik.

Po krštenju si pozvan, izabran, poslan da budeš "glasnik radosti", "prorok" (1,133 sl). Budi uvjeren u to da je poruka o Bogu, koju treba da naviještaš, dobro došla makar ona u početku nailazi na otpore. Moli Duha Božjega i za spoznaju onoga što je "skriveno u srcima"; moli ga za "pravu riječ" koja u ljubavi razotkriva suprotstavljanja Bogu (1 Kor 14,25; Ef 6,19).

Misli sada na ljude s kojima se svakodnevno susrećeš u svojoj obitelji, u zajednici (župi), na radnom mjestu. Jesi li imao prigode da je od tebe očekivana "riječ vjere":

- u radosnim okolnostima, - u teškim životnim okolnostima, u nekoj potrebi, u bolesti? Jesu li ti te situacije bile mučne? Jesi li se stidio svoju vjeru u Isusovu Radosnu vijest očitovati i riječima?

Zabilježi u svoj duhovni dnevnik kada i gdje nisi izgovorio "riječ vjere" makar si u sebi osjetio poticaj na takvu riječ.